

РЕШЕНИЕ

№ 17361

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110146767 по описа за 2022 година

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД, против ответниците М. А. Й., Ц. Л. Ц. и Сергей Л. Ц. ,в качеството на собственици на процесния топлоснабден имот, по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, в условията на разделна отговорност, осъдителни искиове, с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, за следните суми: 771,52 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода м. 05.2018 г. - м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането, 227,81 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 09.08.2022 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 19,80 лева - главница за периода от м. 07.2019 г. до м. 04.2020 г., ведно със законната лихва 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането и 5,17 лева - мораторна лихва за забава от 31.08.2019 г. до 09.08.2022 г. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Исковите претенции са предявени при условията на разделна отговорност, при следните квоти: 1. М. А. Й., ЕГН ***** - 4/6, а именно: 682,86 лева, от които 514,34 лева – главница за незаплатена топлинна енергия за периода м. 05.2018 г. - м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането, 151,87 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 09.08.2022 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 13,20 лева – главница за периода от м. 07.2019 г. до м.04.2020 г., ведно със 2 законната лихва от 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането и 3,44 лева - мораторна лихва за забава от 31.08.2019 г. до 09.08.2022 г.; 2. Ц. Л. Ц., ЕГН ***** - 1/6, а именно: 170,71 лева, от които 128,58 лева – главница за незаплатена топлинна енергия за периода м. 05.2018 г. - м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането, 37,96 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 09.08.2021 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 3,30 лева - главница за периода от м. 07.2019 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането и 0,86 лева -

мораторна лихва за забава от 31.08.2019 г. до 09.08.2022 г.; 3. Сергей Л. Ц., ЕГН ***** - 1/6, а именно: 170,71 лева, от които 128,58 лева - главница, представляваща стойност на незаилатената топлинна енергия за периода м. 05.2018 г. - м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането, 37,96 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 09.08.2022 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 3,30 лева - главница за периода от м. 07.2019 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането и 0,86 лева - мораторна лихва за забава от 31.08.2019 г. до 09.08.2022 г.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответницата М. А. Й., в качеството на собственик на процесния имот, а с другите двама ответници, в качеството им на наследници на собственика на процесния имот въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Съгласно чл. 63, ал. 1 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди „При смърт на клиент – физическо лице, наследниците или лицето, придобило жилището по силата на договор за гледане и издръжка или по дарение, са длъжни да уведомят писмено продавача в срока по чл. 12, т. 12 (30-дневен срок), чрез подаване на заявление за промяна на партидата.“ Твърди, че по силата на облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия е доставил за процесния период до посочения топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, район „Люлин“, ж. к. „Люлин“, бл. 434, вх. А, ет. 1, ап. 3, аб. № 156891, топлинна енергия като ответниците са използвали същата за процесния период и не са престирали насрещно - не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение, като в края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от дружеството, извършващо дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Сочи, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 30-дневен срок от датата на публикуването им в интернет страницата на дружеството, като твърди, че ответниците са изпаднали в забава. Претендира съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение. Ответниците М. А. Й. и Сергей Л. Ц. не са депозирали отговор на исковата молба. Ответникът Ц. Л. Ц. е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни, поради пълното погасяване на претендираните суми. Твърди, че на 05.09.2022 г. е заплатил изцяло дължимите за отопление суми, ведно с дължимите за периода лихви и дължими годишни изравнявания. Сочи писмени доказателства

С определение 29.03.2023 г., на основание чл. 219, ал. 1 ГПК, в производството като трето лице – помагач на страната на ищеца е конституирано „МХ Елвеко“ ООД. Не същото не изразява становище по предявените искове. Представя писмени доказателства.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По предявените осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи наличието на облигационни отношения между страните за процесния имот и период, че е доставил топлинна енергия и нейната стойност, а за ответницата е възникнало задължение за плащане на уговорената цена и на предоставената услуга дялово разпределение в претендирания размер. В тежест на ответницата е и при доказване на горните факти е да докаже плащане на дължимата цена.

Не се оспорва от ответниците, че са собственици на апартамент №3 находящ се в гр. София, ж.к. Люлин бл.434, ет.1, вх.А, което се установява от НА за покупко-продажба на недвижим имот № 211 дело № 182/1999 год. , по силата на който Л. Ц. Й. е придобил правото на собственост върху същия.

След неговата смърт ,настъпила на 31.01.2020год. ,наследници по закон са М. А. Й. ,съпруга и Ц. Ц. и Сергей Ц. ,синове като между страните не е налице и спор,че процесния имот е бил в режим на СИО,прекратена със смъртта на съпруга ,както и не се спори за дяловете на съсобствениците и към настоящия момент.

Потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот по силата вещно или по силата на облигационно право на ползване. По силата на чл.153 от ЗЕ, между битовия потребител и топлопреносното предприятие възниква правоотношение по продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия, без да е необходимо изричното им приемане от потребителя като тези отношения се презумират от закона.

С публикуване от топлопреносното предприятие на одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване /в случая за процесния период това са Общи условия от 2016год.,публикувани на 11.07.2016год.,в сила от 10.08.2016год./, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл. 150, ал. 2 ЗЕ , т. е. договора за продажба се счита за сключен с конклюдентни действия, като няма доказателства ответника да е направил предложения за промени в общите условия, поради което и същите го обвързват. Това е изрично предвидено от закона изключение от общия режим за сключване на сделки при общи условия – /чл. 16 от ЗЗД/. Правното действие на сключения договор за продажба попада под приложното поле на ЗЗД, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между търговец е физическо лице и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2. Този договор не е търговска сделка, тъй като негов предмет представлява вещь за лично потребление (топлинна енергия – арг. чл. 110, ал. 2 ЗС) и купувачът е физическо лице.

Според клаузите на тези Общи условия /идентични са разпоредбите във всички редакции на Общите условия/ се установява, че страните са се уговорили потребителят да заплаща установената цена за доставеното му количество топлоенергия след доставката на тази стока, като месечно определената покупна цена следва да се заплати по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една 12-та изравнителна сметка; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите и сградата и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация – чл. 30, ал. 1 от ОУ. Следователно, независимо от уговорения начин на заплащане на покупната цена, потребителят-купувач е длъжен да заплати цената на доставената топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася – чл. 32, ал. 1 ОУ от 2014год. и в 45-дневен период ,след изтичане на периода ,за който се отнасят – чл.33,ал.1 от ОУ от 2016год.

Ето защо съдът приема ,че твърденията на ищеца ,че е в облигационни отношения с ответниците, по силата на договор за продажба на топлинна енергия ,сключен при общи условия са доказани ,като договорът касае доставка на топлинна енергия до обект апартамент №3 находящ се в гр.София, ж.к.Люлин бл.434,ет.1,вх.А.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл. 139 – чл. 148/, Наредба № 2 от 28.05.2004 г. за

топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр. 68 от 03. 08-2004 г., отм. ДВ, бр. 34 от 24.04.2007 г. и Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр. 34 от 24.04.2007 г. /. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл. 142, ал. 2 от ЗЕ/, като според чл. 145, ал. 1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

По делото не е представен валиден договор между етажните съсобственици и третото лице помагач за процесния период тъй като представения Договор от 2002год.,сключен между ЕС с адрес гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434 и „МХ Елвеко“ООД е за срок от 3 години .В този случай обаче както по ЗЕ (отм.); и Наредба № 2 за топлоснабдяването /отм/, така и в сега действащия ЗЕ и Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването е предвиден ред за отчитане на доставената и потребена от етажните съсобственици топлинна енергия, защото поради тяхното поведение в разрез със задължението им да сключат такъв договор след като срока на действие на предходния е изтекъл и съответно същия е прекратил действието си, не може да се счете, че същите нямат задължението да заплащат потребената енергия ,т. е. в този случай доставчикът на топлинна енергия е длъжно да отчита само потребените количества топлоенергия по реда предвиден в чл. 61, ал. 3 от Наредба № 16-334/07 г. или във всички случаи е предвиден механизъм на изчисляване на потребената топлинна енергия.

От изложеното се налага извод, че с претендиране на сумата за дялово разпределение от топлофикационното предприятие не се стига до предявяване на чужди права, претенция се явява допустима. Съобразно разпоредбите на чл. 22, ал. 2 и чл. 36 от ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването и на чл. 10 от ОУ на договорите между „Топлофикация София” ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на ТЕ между потребителите в сграда – етажна собственост се заплаща от потребителите на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение.

Задължение за ищеца като продавач на топлинна енергия е да достави необходимото количество топлинна енергия до абонатната станция в съответната етажна собственост.

От представените по делото индивидуални справки за отопление и топла вода от третото лице помагач се установява ,че са отчитани уредите в процесния имот, за което са изготвени справки за отчет от 18.05.2019год.,31.05.2020год. ,подписани от клиент.Видно от същите разпределяни суми за сградна инсталация и топла вода.

Не са направени възражения от ответниците за размера на задълженията за доставената топлинна енергия ,като единственото възражение на ответника Ц. Ц. е че процесните задължения са платени.

Видно от писмо до Л. Ц. Й. от 02.09.2022год. са налице задължения в общ размер от 1 840,36лв.,които включват лихви за забавени плащания на главници за дялово разпределение за периода м.11.2018год. – м.06.2019год. и задължения по фактури за периода м.05.2020год. – м.07.2022год.

С платежно нареждане от 05.09.2022год. по банкова сметка на „Топлофикация София“ЕАД от Ц. Л. Ц. са заплатени 1 840,36лв.,с основание „пог. задължения дог.002100197548 от 11.2018год. до 07.2022год.

Съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ, за процесния период 01.05.2018год. – 30.04.2020год за издадени две общи фактури ,както и дебитни и кредитни

известия,и 10бр. фактури за услугата дялово разпределение за периода м.07.2019год. – м.04.2020год.

Задълженията ,след направени междинни плащания възлизат на 771,52лв.,главница за реално потребената топлинна енергия за периода 01.05.2018год. – 30.04.2020год., мораторна лихва върху тази сума в размер на 227,81лв.,до 09.08.2021год.Съответно за услугата дялово разпределение задълженията са в размер на 19,80лв. и мораторна лихва в размер на 5,17лв.

Вещото лице сочи ,че задължения по Известие за дължими суми от 02.09.2022год. се отнасят до прогнозна топлинна енергия и дялово разпределение за период,следващ процесния ,поради което с направеното плащане от ответника на 05.09.2022год. за сумата от 1840,36лв. не са погасени процесните задължения за периода, претендиран в исковата молба от 31.08.2022год.

Предвид изложеното ,съдът счита ,че не се доказва възражението на ответника Ц. Ц. ,че задълженията към ищеца ,за процесния имот за периода 01.05.2018год. – 30.04.2020год. са погасени ,чрез плащане в хода на делото.

Плащането от 05.09.2022год. се отнася до задължения в общ размер от 1 840,36лв.,които включват лихви за забавени плащания на главници за дялово разпределение за периода м.11.2018год. – м.06.2019год. и задължения по фактури за периода м.05.2020год. – м.07.2022год.,като съда възприема заключението на вещото лице по ССЧЕ ,че това е период, следващ процесния като самия платец в основание на плащането е посочил че погасява задължения за периода 11.2018год. - 07.2022год. ,които се отнасят именно до посочените в известието от 02.09.202год. и съответстват на общата сума в него .

Ето защо следва да се приеме ,че исковете ,предявени срещу ответниците за главница за доставената топлинна енергия,както и мораторна лихва за това задължение и главница за услугата дялово разпределение са основателни и следва да се уважат.

Сумите се дължат ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда ,30.08.2022год. до окончателното им заплащане.

По отношение за лихвата за забава на претендираната главница за такса дялово разпределение. Доколкото не е предвиден срок за изпълнение на това задължение, купувачите изпадат в забава по отношение на него след покана. Ищецът не сочи доказателства за отправянето и получаването на покана за плащане на това главно вземане, поради което вземане за лихва за забавата му не е възникнало и искът за мораторна лихва в размер **5,17лв.** на това вземане следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на делото и с оглед изрично направеното искане, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца разноски производство ,съразмерно с уважената част от исковете.

Доказани разноски в общ размер от 450 лв. – 100лв. д.т. , 100лв. юрисконсултско възнаграждение,определени от съда ,съобразно чл.78,ал.8 от ГПК вр. чл.3ПП ,250лв. – депозит за вещо лице .Съразмерно уважените му претенции ,на ищеца се следват разноски в исковото производство в размер 447,73 лв.Ответницата М. Й. следва да заплати **298,47лв.** ,а ответниците Ц. Ц. и Сергей Ц.,всеки по **74,62лв.**

Право на разноски,съобразно отхвърлената част от исковете ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК има и ответната страна,но такива не са доказани.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. А. Й. ,ЕГН :***** , с адрес в гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 **да заплати** на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ сумата в размер на **514,34 лева** – главница за незаплатена топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г.,за топлоснабден имот с адрес гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 ,аб.№ 156891, ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата в размер на **151,87 лева** ,представляваща мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 09.08.2022 г., както и сума за дялово разпределение в размер на **13,20 лева** за периода от м. 07.2019 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането,както и на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата от **298,47лв.**,представляваща деловодни разноси,съобразно уважената част от исковете.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б срещу М. А. Й. ,ЕГН :***** , с адрес в гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 с правно основание чл.86 от ЗЗД за заплащане на сумата от **3,44 лева** - мораторна лихва за забава върху главницата за услуга дялово разпределение за периода от 31.08.2019 г. до 09.08.2022 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА Ц. Л. Ц. ,ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 **да заплати** на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 сумата в размер на **128,58 лева** – главница за незаплатена топлинна енергия за периода м. 05.2018 г. - м. 04.2020 г., за топлоснабден имот с адрес гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 ,аб. № 156891 , ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането,сумата в размер на **37,96 лева** - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 09.08.2021 г., както и сума за дялово разпределение в размер на **3,30 лева** - главница за периода от м. 07.2019 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането , както и на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата от **74,62лв.**,представляваща деловодни разноси,съобразно уважената част от исковете.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б срещу Ц. Л. Ц. ,ЕГН : ***** , с адрес в гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 с правно основание чл.86 от ЗЗД за заплащане на сумата от **0,86 лева** - мораторна лихва за забава върху главницата за услуга дялово разпределение за периода от 31.08.2019 г. до 09.08.2022 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА Сергей Л. Ц. ,ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 **да заплати** на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 сумата в размер на **128,58 лева** – главница за незаплатена топлинна енергия за периода м. 05.2018 г. - м. 04.2020 г., за топлоснабден имот с адрес гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 ,аб. № 156891 , ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането,сумата в размер на **37,96 лева** - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 09.08.2021 г., както и сума за дялово разпределение в размер на **3,30 лева** - главница за периода от м. 07.2019 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва от 30.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането , както и на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата от **74,62лв.**,представляваща деловодни разноси,съобразно уважената част от исковете.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б срещу Сергей Л. Ц. ,ЕГН : ***** , с адрес в гр.София,ж.к.“Люлин“ бл.434,вх.А,ет.1 ап.3 с правно основание чл.86 от ЗЗД за заплащане на сумата от **0,86 лева** - мораторна лихва за забава върху главницата за услуга дялово

разпределение за периода от 31.08.2019 г. до 09.08.2022 г. като неоснователен.

Решението е постановено при участието на „МХ Елвеко” ООД, като трето лице-помагач на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____